

MOTIVAČNÝ LIST A STRUČNÁ KONCEPCIA RIADENIA A SPRÁVY SÚDU

V súvislosti s vyhlásením výberového konania na funkciu predsedu Okresného súdu Kežmarok som sa rozhodol, že podám v stanovenej lehote žiadosť o zaradenie do výberového konania ako uchádzač o túto funkciu.

V justícii pracujem nepretržite od 15. 7. 1985, a to krátko po ukončení vysokoškolského štúdia v odbore právo Právnickej fakulty UPJŠ v Košiciach. Mal som to šťastie, že môj profesijný život mi doprial oboznámiť sa so všetkými oblasťami výkonu prvostupňového súdnictva. Po nástupe na bývalý Mestský súd v Košiciach som bol pracovne zaradený do funkcie súdneho tajomníka. Ešte pred poverením na vybavovanie jednotlivých tajomníckych agend som na žiadosť vedenia súdu pomáhal upratovať súdne archívy, keďže nedávno pred mojim príchodom sa Košické sudy sťahovali do nových priestorov na Štúrovej ulici. Ochotne som taktiež vypomáhal v prácach na podateľni. Postupne vo funkcii súdneho tajomníka som vykonával rozhodovaciu činnosť možno vo všetkých agendách snád' okrem bývalého podnikového registra. Medzitým som od roku 1986 do roku 1989 vykonával aj funkciu sudcu z ľudu, čo mi aj v určitom smere pomohlo, keď som nastúpil do sudcovskej funkcie. Moja čakatel'ská prax trvala necelý rok, a to na Krajskom súde v Košiciach.

Od 1. 1. 1990 som pracoval vo funkcii sudcu Okresného súdu Poprad, kde som vybavoval agendu C a PaNC. Od 1. 8. 1990 som až do 31. 12. 1996 pôsobil na tomto súde ako trestný sudca.

Od konca septembra 1996 do 31. 12. 1996 som okrem sudcovskej praxe bol poverený vtedajším ministrom spravodlivosti funkciou splnomocnenca pre zriadenie Okresného súdu Kežmarok.

Od 1. 1. 1997 až doposiaľ, teda celých 15 rokov vykonávam okrem sudcovskej funkcie na Okresnom súde Kežmarok agendu T (v rokoch 1999 – 2004 agendu Er), aj funkciu predsedu Okresného súdu Kežmarok.

Pokiaľ by som sa mal vyjadriť ku koncepcii riadenia a správy súdu, myslím si, že súd ako taký je konzervatívny orgán, kde nemôže za normálnych okolností dôjsť k nejakým prevratným zmenám. Mnoho dobrých nápadov ktoré čítame v motivačných listoch iných uchádzačov sa realizovať podľa mňa nedá, sám som takých mal dosť, ale k realizácii dôjsť nemohlo. A to preto, že vždy, ako sa hovorí, to bolo o nedostatku finančných prostriedkov, alebo v nedostatočnom obsadení súdov. Toto sa doposiaľ, ako vieme, nikomu nepodarilo uspokojivo vyriešiť. Moje skúsenosti ma vedú k poznaniu, že len plnenie zákonných povinností funkcionárov súdu, sudcov, vyšších a nižších súdnych úradníkov ako aj správy súdu môžu viesť v prvom rade k pocitu tých, pre ktorých sudy vlastne sú – občanov, že práve náš súd má na to, s ľuďmi ktorí tam pracujú, aby bol úspešný.

Dovoľujem si teda vyjadriť svoj názor, že okrem vyššie uvedeného je riadenie súdu najmä „o každodenných výzvach“. K tomu uvediem svoju osobnú skúsenosť. Bolo to dňa 3. 6. 2010, keď som sa oboznámil s výsledkami súdu, ktorý vediem, pričom som hádam po prvýkrát pociťoval radosť z toho, keď vo všetkých agendách náš súd dosiahol, teda za mesiac máj 2010 naozaj uspokojivé výsledky. Na druhý deň ráno zasiahla mesto Kežmarok ničivá povodeň, ktorá vážne postihla aj budovu nášho súdu. S veľkou podporou vedenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky sme k 1. 2. 2011 započali s normálnou prevádzkou.

V súčasnosti takými každodennými výzvami sú schválené reformy súdnictva, ale tiež aplikácia už účinnej novely Trestného poriadku. Snáď najťažšou úlohou bude po 1. 1. 2012 dôsledné dodržiavanie zmien v zmysle novely Občianskeho súdneho poriadku dotýkajúcej sa najmä rýchlosti konania.

Ďalej mi prináleží vyjadriť sa z hľadiska riadenia a správy súdu k tomu úplne najdôležitejšiemu - k ľudskému potenciálu. Ako som už uviedol, začínal som ako predseda od roku 1997 na novozriadenom súde spolu so štyrmi ďalšími sudcami, za ktorými jemne vyjadrené po ich odchode z materských súdov nikto neplakal. Po necelom roku prišiel na tunajší súd ďalší podobný sudca. Našťastie sa z väčšiny kolegov časom stali sudcovia na solídnej úrovni. Po preklenutí dovoľm si uviesť zbytočných problémov, ktoré na iných súdoch nepoznajú, ale aj po niekoľkých dočasných preloženiach sudcov na odvolací orgán sa nám podarilo dosiahnuť výsledky z mája minulého roku. K takýmto výsledkom dvaja mladí sudcovia, ktorí pochádzajú z radov vyšších súdnych úradníkov. Musím podotknúť, že takýto výsledok sa zrodil aj na základe opatrení, ktoré naozaj nevyhľadávam, ale musel som začiatkom roka 2010 podať na troch sudcov, s ktorými sme začínali návrhy na disciplinárne stíhanie pre prieťahy v súdnom konaní.

Vyporiadať sa s prieťahmi v súdnom konaní je najdôležitejšou úlohou vedenia ktoréhokolvek súdu. Čo sa týka nášho súdu, v tomto ohľade určite nemôžem vyjadriť ako predseda súdu spokojnosť. Potýkame sa v zmysle nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky s porušovaním práva občanov na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Tu nás takpovediac dobieha minulosť, keď musím uznať, že práve v poslednej dobe je týchto rozhodnutí viac. Takýto nepriaznivý stav je potrebné rýchlo zvrátiť. Za týmto účelom som nariadil vnútornú kontrolu vybavovania reštančných vecí agendy C a Cb. Postupne sa väčšina najstarších vecí dostáva pod režim dohľadu predsedu súdu, kde budú tieto veci periodicky kontrolované, aby v nich neboli podávané ďalšie ústavné sťažnosti. Podobnú kontrolu je potrebné vykonať aj v agende T, čo bude mojou úlohou. Práve vybavovanie agendy T je v súčasnosti problematické, kvôli dlhodobej neprítomnosti sudkyne, ktorá si toho času plní svoje materské povinnosti.

Veci sa môžu pohnúť dobrým smerom aj v tom, že sme dosiahli stav, keď počtom sudcov sa momentálne rovná počet vyšších súdnych úradníkov. Takýto stav by bol úplne ideálny vtedy, keby sa traja s vyšších súdnych úradníkov nemuseli zaoberať rozhodovaním v agende Er, čo sa momentálne asi vyriešiť nedá.

Mám ďalej za to, že funkcia predsedu súdu je aj o „vzťahových otázkach“. Odkedy Okresný súd Kežmarok existuje osobne som vždy dbal na výkon svojej sudcovskej funkcie, čo môžem preukázať tým, že v roku 1997 som trestné veci vybavoval sám, pričom sa súčasne aj rekonštruovala budova súdu. V roku 2003 sa táto situácia zopakovala. Od 1. 12. 2010 vybavujem 1/2 nápadu trestných vecí a taktiež väčšinu nevybavených vecí po neprítomnej

sudkyňi. Skutočnosť, ako často pojednávam a či toľko pojednávajú iní predsedovia okresných súdov som neskúmal. Považujem to najmä za svoju sudcovskú povinnosť. Je to určite aj povinnosťou predsedu súdu, ktorý by mal byť pre svojich kolegov v tomto ohľade určitým vzorom. Pri rozoberaní vzťahových otázok nemožno opomenúť postoj k autoritám. S týmto som ja problém nikdy nemal a ani nemám. Na korektných vzťahoch k vedeniu nadriadeného súdu a k vedeniu ministerstva spravodlivosti si dlhodobo zakladám.

Dovoľujem si ešte niečo uviesť o svojej osobe. Teším sa zo svojej usporiadanej rodiny, čo ma citovo naplňa. Myslím si, že som nadobudol aj určitý citový vzťah voči svojej sudcovskej práci. Nebudem klamať naplňa ma aj výkon funkcie predsedu súdu, čo mi umožňuje viac napomáhať priechodu spravodlivosti a najmä sa starať o zvyšovanie autority a dôveryhodnosti súdnej moci v dnešnej neľahkej dobe. Mám rád ľudí so všetkými chybami a nedostatkami, ktorých mám ja osobne tiež dosť. Som veľmi žičlivý k mladým ľuďom, ktorí môj život veľmi obohacujú. Od detstva sa venujem spevu a hre na gitare. V súčasnosti sa venujem aj klasickej hudbe. Dlhší čas trávim aj štúdiom anglického a talianskeho jazyka. Udržujem sa v kondícii tým, že pravidelne cvičím. Takýto harmonický život by mohol byť predpokladom aj na zvládnutie náročných úloh súvisiacich s funkciou predsedu súdu.

Vyššie uvedené postoje a aktivity mi poskytujú toľko pozitívnej energie, že by som mohol aj v budúcnosti racionálne a s príslušnou dávkou citu zvládať všetky výzvy, ktoré prinesie profesionálny život. Kto ma lepšie pozná vie, že v najvyššej možnej viere sa snažím vplývať na zainteresovaných tak, aby mali pracovníci vytvorené čo najlepšie podmienky na prácu v pokojnom prostredí a tvorivom ovzduší.

Na záver chcem ešte uviesť, že tento list nie je výpočtom mojich úspechov. Už na začiatku som sa vyjadril, že som mal na začiatku svojej kariéry v justícii šťastie. Na tomto vyjadrení musím len zotrvať, keď úprimne podotýkam, že som mal to šťastie byť aj 15 rokov predsedom Okresného súdu Kežmarok. Či to je výhodou pre výberové konanie alebo nevýhodou, to musí posúdiť niekto iný.

Bolo by pre mňa veľkých zadost'učinením pokiaľ príslušná výberová komisia na základe predložených dokladov a po úspešnom priebehu ústneho pohovoru doporučí Váženej pani ministerke spravodlivosti Slovenskej republiky, aby ma opäť vymenovala do obsadzovanej funkcie. Ak by sa tak stalo, tak posledné funkčné obdobie určite využijem k tomu, aby sa náš súd, čo sa týka výsledkov, zaradil k tým najlepším na Slovensku.

S úctou

JUDr. Richard BUREŠ

